

Το εκπαιδευτικό υλικό της Φροντιστηριακής Εκπαίδευσης Τσιάρα διανέμεται δωρεάν αποκλειστικά από τον ψηφιακό τόπο του schooltime.gr

Η νέα ιστοσελίδα μας : www.to-frontistirio.gr



ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ



1ο ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ

Δε θα ήταν άσκοπο να αναλογιστούμε ως κοινωνία τις επιπτώσεις ενός πολιτισμού της τηλεοπτικής εικόνας στη ζωή μας. Η ενσωμάτωση της λογικής των μέσων μαζικής ενημέρωσης στον ψυχισμό δημιουργεί νέες παραμέτρους, σημαδεύει την ιστορία. Τίποτα δεν είναι όπως πριν.

Για παράδειγμα, η μονοκρατορία του χρώματος και της φωτογραφίας εξακοντίζει στο περιθώριο το γραπτό λόγο και υποθηκεύει την ανάγνωση. Η ραστώνη¹ της συνεχούς εναλλαγής καναλιών (του ζάπινγκ) και η ευκολία της «σαρώσεως» έγχρωμων εικόνων καθιστούν αφόρητο για το παιδί τον κόπο της μελέτης και, ως εκ τούτου, το αποξενώνουν από την αποθησαυρισμένη γραμματεία.

Σήμερα, τα νέα παιδιά θεωρούν «βουνό» την ανάγνωση βιβλίων που δεν έχουν έγχρωμες εικόνες σε κάθε σελίδα ή εμφανίζουν μεγάλες παραγράφους. Το φαινόμενο αυτό, σε μια κοινωνία που ήδη δε διάβαζε, οφείλει να μας απασχολήσει σοβαρά, διότι το βιβλίο αποτελεί βασικό μέσο για την αγωγή. Εγείρει δε νέες απαιτήσεις για την ποιότητα και την κίνηση του εξωσχολικού αναγνώσματος, όπως είναι τα βιβλία για παιδιά και εφήβους, τα κόμικς, τα περιοδικά, τα λογοτεχνικά κείμενα.

Όλοι δεχόμαστε, βέβαια, ότι η ενασχόληση με το βιβλίο συνιστά δημιουργική αξιοποίηση του χρόνου. Η τηλεόραση, αντίθετα, έχει επιβάλει μια ριζικά διαφορετική αίσθηση του χρόνου από εκείνη που μας κληροδότησε η παράδοση αιώνων.

Αξιοπρόσεκτες, επίσης, είναι και οι επιπτώσεις αυτής της νέας αίσθησης του χρόνου στην εκπαιδευτική διαδικασία. Παρατηρείται π.χ. δυσκολία συγκέντρωσης της προσοχής των παιδιών, όπως και υπερβολική κινητικότητα, αφού η καθημερινή ζωή δε συμβαδίζει με το ρυθμό της τηλεοπτικής εικόνας. Πολύ φυσικό είναι να θεωρείται ανιαρό το σχολικό μάθημα, όπως και ο διάλογος στην οικογένεια, που τώρα έχει αντιπάλους τα κανάλια με τα ελκυστικά τους προγράμματα. Ας μην παραλείψουμε και τις ταινίες του Σαββατόβραδου, οι οποίες έχουν στοιχίσει σε πλήθος παιδιών την απουσία από τον κυριακάτικο εκκλησιασμό ή από το οικογενειακό τραπέζι.

Τέλος, πελώρια ζητήματα τίθενται ενώπιόν μας για το περιεχόμενο της διδασχής. Πώς θα μπορέσουμε να αναπτύξουμε στους νέους ανθρώπους αντίβαρο στο ρεύμα του εντυπωσιασμού; Τι είδους αγωγή θα πρέπει να δοθεί και με ποιους τρόπους, ώστε να ανακαλύψουν οι νέοι «τις πνευματικές ηδονές»; Πώς τα λόγια και το ήθος της οικογενειακής, σχολικής, κοινωνικής ζωής θα εισάγουν και θα εδραιώνουν την ανθρώπινη ποιότητα;

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, λοιπόν, είναι πια η μόνη εξουσία, διότι εξουσιάζουν το θυμικό² των ανθρώπων. Οι περισσότεροι διανοητικά αμφισβητούν την αξιοπιστία τους λέγοντας: «Μας κοροϊδεύουν». Συναισθηματικά, όμως, την έχουν αναγνωρίσει ως τη μόνη αυθεντία κι έχουν παραδοθεί άνευ όρων, αφού για το ασυνείδητο αξιόπιστο είναι ό,τι επαληθεύει την παντοδυναμία του.

*Βασίλειος Θερμός,
Ποιμαίνοντες μετ' επιστήμης,
Εκδόσεις Αρμός, Αθήνα 1996,
σ.σ. 148-152 (Διασκευή)*

Λεξιλόγιο

1. ραστώνη = νωθρότητα, τάση αδράνειας και παθητικής αποδοχής πραγμάτων
2. θυμικό = ψυχή

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- A.** Να γράψετε στο τετράδιό σας την περίληψη του κειμένου σε 80 - 100 περίπου λέξεις.

Μονάδες 25

- B1.** «Σήμερα, τα νέα παιδιά θεωρούν «βουνό» την ανάγνωση βιβλίων που δεν έχουν έγχρωμες εικόνες σε κάθε σελίδα ή εμφανίζουν μεγάλες παραγράφους»: Να σχολιάσετε την άποψη που διατυπώνει ο συγγραφέας στην παραπάνω περίοδο σε 60-80 λέξεις.

Μονάδες 10

- B2.** Πώς οργανώνεται η πέμπτη παράγραφος του κειμένου; (Δομή και τρόποι ανάπτυξης).

Μονάδες 5

- B3.** Να δώσετε για την καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου μια συνώνυμη: εξακοντίζει, αποξενώνουν, ενασχόληση, επιπτώσεις, ελκυστικά.

Μονάδες 5

- B4.** Να ξαναγράψετε τις επόμενες δύο περιόδους μετατρέποντας την ενεργητική σύνταξη σε παθητική:

- α. «Η μονοκρατορία του χρώματος και της φωτογραφίας εξακοντίζει στο περιθώριο το γραπτό λόγο και υποθηκεύει την ανάγνωση».
- β. «Η τηλεόραση, αντίθετα, έχει επιβάλει μια ριζικά διαφορετική αίσθηση του χρόνου από εκείνη που μας κληροδότησε η παράδοση».

Μονάδες 5

- Γ.** Είσαι διευθυντής ή διευθύντρια Λυκείου και αποφασίζεις να απευθύνεις μέσω της μαθητικής εφημερίδας έκκληση στους μαθητές να περιορίσουν το χρόνο που διαθέτουν για την παρακολούθηση τηλεοπτικών εκπομπών (τύπου realities - ιστοριών από τη ζωή) και να τον διαθέσουν για την ανάγνωση εξωσχολικών λογοτεχνικών βιβλίων, ώστε ο ελεύθερος χρόνος τους να

αποβεί δημιουργικός. Να γράψεις το κείμενο - έκκληση που θα έδινες προς δημοσίευση στη μαθητική εφημερίδα, φροντίζοντας να επιτυγχάνει το κατάλληλο επικοινωνιακό αποτέλεσμα. (400 - 500 λέξεις)

Μονάδες 50

(Θέματα προαγωγικών εξετάσεων 2003,
B' τάξης Ενιαίου Λυκείου)

2ο ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ

Πόση τηλεόραση μπορείτε να καταναλώσετε;

Πολύ λογικά στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού «Ραπογαμα» ο Φούριο Κολόμπο προσπαθεί να κατευνάσει την αναταραχή που κάθε τόσο δημιουργείται από το ερώτημα αν η τηλεόραση είναι καλή ή κακή. Έχουμε στη διάθεσή μας ένα εργαλείο ικανό να μας προσφέρει κάποια πράγματα. Πολλά από αυτά είναι κακής ποιότητας και παράγονται με βάση την άποψη ότι η αγορά αυτά ακριβώς ζητάει. Υπάρχουν και άλλα που είναι χρήσιμα (όπως οι ειδήσεις), ή και ενδιαφέροντα (όπως αρκετά προγράμματα). Το πρόβλημα δε βρίσκεται στην TV, που είναι αυτό που είναι και που ποτέ δεν είχε την απαίτηση να παραστήσει την Ακαδημία Επιστημών, αλλά σ' εμάς. Η TV είναι ένα σούπερ μάρκετ, δικό μας καθήκον είναι να το χρησιμοποιήσουμε σωστά, να μην κάνουμε άσκοπες δαπάνες και να μη δημιουργήσουμε μαζί του μια νευρωτική σχέση.

Η τηλεόραση, όμως, είναι δωρεάν. Είναι αλήθεια ότι ξοδεύουμε για να αγοράσουμε τη συσκευή και πληρώνουμε και κάποια εισφορά, από τη στιγμή εκείνη όμως το κάθε προϊόν που μας προσφέρει η μικρή οθόνη είναι δωρεάν. Μοιάζει, βέβαια, με σούπερ μάρκετ, μπορούμε να πάρουμε ό,τι θέλουμε χωρίς να πληρώσουμε. Αν το καλοσκεφτούμε, βλέπουμε ότι δεν υπάρχουν προϊόντα (εκτός από τα ραδιοφωνικά προγράμματα) ή υπηρεσίες που να προσφέρονται τελείως δωρεάν ή τουλάχιστον δωρεάν όσο η τηλεόραση. Τα τρόφιμα πρέπει να τα πληρώσουμε, οι μεταφορές στοιχίζουν, το αλκοόλ και ο καπνός είναι ακριβά, τα ναρκωτικά πανάκριβα και τα τηλεφωνήματα έχουν τιμή μονάδος. Αντίθετα, μπορούμε να βλέπουμε τηλεόραση εικοσιτέσσερις ώρες και κοστίζει τόσο όσο και αν δεν τη βλέπουμε. Έτσι, όμως, χωρίς αμφιβολία, αλλάζει η σχέση μας με το μέσο και επηρεάζονται οι δυνατότητές μας ελέγχου και επιλογής. Βέβαια, αν το αλκοόλ διανεμόταν δωρεάν στις γωνίες των δρόμων, ο αριθμός των αλκοολικών θα μεγάλωνε σημαντικά και, αν το κρέας μοιραζόταν τζάμπα οι περιπτώσεις αρθριτικών

Θα ήταν αμέτρητες. Ακόμη και μια κάποια ευκολία (που τώρα πια δεν είναι της μόδας) στην παραχώρηση δωρεάν φαρμάκων, οδήγησε πολλούς σε καταχρήσεις. Εύκολα μια μητέρα μπορεί να περιορίσει τη λαιμαργία των παιδιών της για παγωτά, αρκεί να μην τους δώσει χρήματα για να αγοράσουν, είναι όμως πιο δύσκολο να περιορίσει την επιθυμία τους για μια εκπομπή που προσφέρεται χωρίς να απαιτείται κάποιο αντάλλαγμα.

Ας έρθουμε τώρα στο στοιχείο που αφορά τη φυσιολογία. Ας υποθέσουμε ότι ποτά, ναρκωτικά, τρόφιμα, φάρμακα μοιράζονταν όλα δωρεάν. Σίγουρα όλοι θα έκαναν υπερβολική κατανάλωση, επειδή όμως πρόκειται για υλική κατανάλωση, κάποια στιγμή θα μπει σε λειτουργία η βαλβίδα κορεσμού. Κάτι τέτοιο όμως δε συμβαίνει με τις πνευματικές καταναλώσεις. Μπορώ να διαβάζω τη Βίβλο ή τον Όμηρο μέρες και μέρες χωρίς να πεθάνω. Υπάρχουν άνθρωποι που ζούνε ακούγοντας συνέχεια μουσική με ακουστικά, και αν τελικά αποβλακώνονται, χρειάζεται καιρός πριν οι ίδιοι (ή οι άλλοι) το αντιληφθούν. Συνεπώς, όταν ένα πνευματικό προϊόν παρέχεται δωρεάν, μπορούμε να το καταναλώσουμε σε υπερβολικές ποσότητες, μέχρι τη νεύρωση, χωρίς να χτυπάει το καμπανάκι του κορεσμού και χωρίς να πέφτουμε σε κώμα.

Από την άποψη αυτή η TV αποτελεί πρόβλημα ακόμη και για όσους τη χρησιμοποιούν με μέτρο. Έχει συμβεί σε όλους μας (που μη όντας νευρωτικοί περνάμε τις πρώτες ώρες του βραδινού προσπαθώντας να αποδείξουμε το θεώρημα του Forat), να καθόμαστε αργά τη νύχτα μπροστά στη μικρή οθόνη, κι επειδή ακριβώς δε λειτουργεί κανένα ταξίμετρο, να πιάνουμε τις μικρές ώρες παρακολουθώντας προγράμματα που μας φαίνονταν απαράδεκτα.

Τίποτα το ανεπανόρθωτο, για όνομα του Θεού. Θα επιβιώσουμε. Κι όσο για όλα τα υπόλοιπα, είναι θέμα φυσικής επιλογής. Η δωρεάν όμως λειτουργία του μέσου και το γεγονός ότι για τον κορεσμό απαιτείται τεράστια κατανάλωση, πρέπει ν' αποτελέσουν αντικείμενο στοχασμού. Και ο στοχασμός χρησιμεύει και στο να επιβληθεί η πειθαρχία και στη φυσική επιλογή.

4 Οκτωβρίου 1992

Ουμπέρτο Έκο

Τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A. Να αποδοθεί περιληπτικά το περιεχόμενο του κειμένου σε 150 λέξεις.

Μονάδες 25

B1. «Η TV είναι ένα σούπερ μάρκετ»: Να σχολιάσετε την παραπάνω περίοδο σε 60-80 λέξεις.

Μονάδες 10

B2. Ποιος κίνδυνος ελλοχεύει από το γεγονός ότι η τηλεόραση παρέχεται δωρεάν στον άνθρωπο; Να απαντήσετε σε 10 περίπου σειρές.

Μονάδες 5

B3. Να αντικαταστήσετε τις υπογραμμισμένες λέξεις του κειμένου με συνώνυμες.

Μονάδες 5

B4. Ποια η δομή της πρώτης παραγράφου του κειμένου;

Μονάδες 5

Γ. Σε ένα κείμενο 500-600 λέξεων να αναφερθείτε στις θετικές και αρνητικές συνέπειες της λειτουργίας της τηλεόρασης στο σύγχρονο άνθρωπο.

Μονάδες 50

3ο ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ

Η Δεοντολογία

{...} Ο τύπος έχει το ύψιστο καθήκον να πληροφορεί και να ενημερώνει το λαό πάνω σε όσα συμβαίνουν. Πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, επιστημονικά, αθλητικά, κτλ. γεγονότα περιγράφουν οι εφημερίδες, για να φτάσουν μέχρι τον αναγνώστη, που πρέπει να ενημερωθεί. Να ξέρει πού πηγαίνει ως άτομο, ως «πολιτικό όν» ως μέλος κάποιας κοινωνικής ομάδας. Να ενημερώνεται, για να μπορεί να επιλέγει τους ηγέτες που θα τον κυβερνήσουν και που θα πρέπει να έχουν ως στόχο να κάνουν τη ζωή του καλύτερη. Το υπέρτατο αυτό, όμως, καθήκον ασκείται με τους κανόνες τους ίδιους που ασκείται το εμπόριο οποιουδήποτε είδους. Η εφημερίδα είναι ένα εμπορεύσιμο είδος που παράγεται από μια βιομηχανική επιχείρηση. Και την έχουν κατατάξει σ' αυτή την κατηγορία, γιατί για την έκδοσή της απαιτεί κεφάλαια και τεχνικά μέσα για την παραγωγή της. Έτσι αυτόματα ο Τύπος γίνεται υπόθεση στην οποία επιτρέπεται η συναλλαγή. Παύει να είναι λειτούργημα.

{...} Το πρώτο λάθος: χαρακτηρίζουμε τον Τύπο λειτούργημα, χωρίς να του έχουμε δώσει τις δυνατότητες να είναι. Το δεύτερο λάθος: θέλει η πολιτική εξουσία έναν Τύπο ανεξάρτητο, αλλά στο βαθμό που δε θίγει την ίδια.

{...} Είναι φανερό η προσπάθεια που γίνεται καθημερινά σε εφημερίδες για να διογκωθεί η πραγματικότητα, για να διαστρεβλωθεί η είδηση. Άλλος έχει στόχο την αύξηση της κυκλοφορίας. Άλλος το παιχνίδι με την πολιτική εξουσία, για να εξασφαλίσει για άλλες επιχειρήσεις του αναθέσει έργων, προμηθειών, συναλλαγών.

Είναι οι περιπτώσεις που η αντιδεοντολογική τακτική αποτελεί κακούργημα και εξαφανίζει κάθε ίχνος δεοντολογίας. Ποιος μπορεί να σταματήσει έναν τέτοιο κατήφορο;

Για όλα τα πράγματα υπάρχουν λύσεις. Αρκεί η θέληση. Η δημοσιογραφική θέληση πρώτα και η πολιτική θέληση μετά.

{...} Η κατασκευή μιας είδησης είναι ευδιάκριτη, αν προσέξει ο αναγνώστης. Φτιάχεται μια πρώτη παράγραφος εντυπωσιακή, με κάποιο αμυδρό επιχείρημα, ούτε καν στοιχείο μπορεί να το θεωρήσει κανείς, και ακολουθεί κείμενο με πηγές «έγκυρους κύκλους», «το περιβάλλον του πρωθυπουργού», «κύκλους προσκείμενους στον υπουργό», «κύκλους του κόμματος», κτλ. Ή προβλέπονται μελλοντικές εξελίξεις με την πρόταση της φράσης «διασταυρωμένες πληροφορίες αναφέρουν». Όταν δεν υπάρχει κάτι σημαντικό, επιστρατεύονται φανταστικές πηγές. Η μεγάλη προσπάθεια, λοιπόν, γίνεται στην πρώτη παράγραφο. Σ' αυτή θα δοθεί όλο το «μεγαλείο» της πλαστής είδησης.

{...} Υπάρχουν εφημερίδες που σ' αυτή την πρώτη παράγραφο εξαντλούν το σχόλιο της ημέρας. Προτάσσουν μια σχολιογραφική φράση, που δεν αντλείται από την ειδησεογραφία. Η μίξη του σχολίου και του γεγονότος είναι ένα συνηθισμένο φαινόμενο. Ο αναγνώστης καλείται να πληροφορηθεί το γεγονός μέσα από το συμπέρασμα του δημοσιογράφου. Γιατί το συμπέρασμα και η ανάλυση είναι αναγκαία. Αλλά, όταν προτάσσονται των στοιχείων της είδησης, τότε η εφημερίδα υποτιμά τη νοημοσύνη του αναγνώστη. Όχι σπάνια, χρησιμοποιούνται μερικά μόνο στοιχεία. Όσα ενισχύουν το συμπέρασμα που θέλουμε. Τα άλλα, τα ασύμφωνα, αποσιωπούνται. Η ίδια λογική ακολουθείται στους τίτλους. Συχνά είναι συμπέρασμα, δεν αποδίδουν τα γεγονότα. Η επιστροφή στην πραγματική δεοντολογική γραμμή, επιβάλλει το διαχωρισμό γεγονότος και σχολίου. Το συμπέρασμα; Η δημοσιογραφική ερμηνεία, η επεξήγηση, η ανάλυση ενός γεγονότος ή μιας δέσμης ομοειδών πληροφοριών, είναι μοιραίο και αναγκαίο να δοθούν. Όμως δεν πρέπει να αναμειχθούν με την πραγματικότητα ή να προταχθούν από πραγματικά στοιχεία του ρεπορτάζ.

{...} Πολλές φορές οι διάφοροι φορείς εξουσίας διοχετεύουν στον Τύπο ψεύτικες πληροφορίες, για να πετύχουν άλλους στόχους, άγνωστους στο δημοσιογράφο και στον αναγνώστη. Μερικές από τις συνηθισμένες, τέτοιου είδους πληροφορίες, δίνονται συχνά στη διάρκεια απεργιών. Οι δηλώσεις μιλούν για «σπάσιμο» της απεργίας ή αποτυχία. Η δημοσίευση τέτοιων «πληροφοριών» έχει στόχο να κάμψει απεργούς που αμφιταλαντεύονται ή δεν αντέχουν οικονομικά. Το ίδιο συμβαίνει και σ' άλλους τομείς. Ο Τύπος σ' αυτή την περίπτωση μεταβάλλεται σε όργανο συμφερόντων. Ακόμη κι αν αυτά τα συμφέροντα είναι μιας νόμιμης κυβέρνησης, δεν παύει να είναι αντιδεοντολογική μια τέτοια τακτική. Όταν μεταδίδονται πληροφορίες σκοπιμότητας από το δημοσιογράφο, είναι αυτονόητο ότι έχει ξεφύγει και ο ίδιος και η εφημερίδα του από τη δεοντολογική γραμμή. Γιατί δεοντολογία πριν απ' όλα σημαίνει αλήθεια.

Λυκούργος Κομίνης, Η κρίση του ελληνικού Τύπου

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A. Να γράψετε την περίληψη του κειμένου σε 80-100 λέξεις.

Μονάδες 25

B1. «Η εφημερίδα είναι ένα εμπορεύσιμο είδος που παράγεται από μια βιομηχανική επιχείρηση. Και την έχουν κατατάξει σ' αυτή την κατηγορία, γιατί για την έκδοσή της απαιτεί κεφάλαια και τεχνικά μέσα για την παραγωγή της. Έτσι αυτόματα ο Τύπος γίνεται υπόθεση στην οποία επιτρέπεται η συναλλαγή. Παύει να είναι λειτουργήμα»: Να σχολιάσετε την άποψη που διατυπώνει ο συγγραφέας παραπάνω σε 60-80 λέξεις.

Μονάδες 10

B2. «Για όλα τα πράγματα υπάρχουν λύσεις. Αρκεί η θέληση. Η δημοσιογραφική θέληση πρώτα και η πολιτική θέληση μετά»: Πώς αντιλαμβάνεστε τη σχέση τύπου και πολιτικής; Να αναπτύξετε την άποψή σας σε ένα κείμενο 60-80 λέξεων.

Μονάδες 5

B3. Να ξαναγράψετε τις επόμενες δύο περιόδους μετατρέποντας την Ενεργητική σε Παθητική σύνταξη.

α) Η εφημερίδα είναι ένα εμπορεύσιμο είδος που παράγεται από μια βιομηχανική επιχείρηση. Και την έχουν κατατάξει σ' αυτή την κατηγορία, γιατί για την έκδοσή της απαιτεί κεφάλαια και τεχνικά μέσα για την παραγωγή της.

β) Πολλές φορές οι διάφοροι φορείς εξουσίας διοχετεύουν στον Τύπο ψεύτικες πληροφορίες, για να πετύχουν άλλους στόχους, άγνωστους στο δημοσιογράφο και στον αναγνώστη.

Μονάδες 5

B4. Να γράψετε τα αντώνυμα των υπογραμμισμένων λέξεων του κειμένου.

Μονάδες 5

Γ. Σε ένα κείμενο 500-600 λέξεων αναπτύξετε το θέμα της αντιδεοντολογικής συμπεριφοράς του δημοσιογράφου που απαξιώνει το δημοσιογραφικό επάγγελμα και προτείνετε τρόπους αντιμετώπισης

Μονάδες 50

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ουμπέρτο Έκο, Τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις, εκδ. Παρατηρητής, Θεσ/νίκη, 1993.
- Πάνος Καρυκόπουλος, 200 χρόνια ελληνικού τύπου, 1784 – 1984, εκδ. Γρηγόρης, Αθήνα, 1984.
- Λυκούργος Κομίνης, Η κρίση του ελληνικού τύπου, εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 1985.
- Μπιλ Κόβατς – Τομ Ρόζενσιτλ, Εισαγωγή στη δημοσιογραφία, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα, 2004
- Γ. Μπαμπινιώτης, Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας, Β' Έκδοση, Κέντρο Λεξικολογίας Ε.Π.Ε., Αθήνα 2002.
- Βασίλης Φίλιας, Κοινωνιολογικές προσεγγίσεις, εκδ. Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα, 1989.



ΕΚΘΕΣΗ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Ενότητα 1^η : Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Α' ΜΕΡΟΣ: Λεξιλόγιο – ΜΜΕ	σελ. /
Β' ΜΕΡΟΣ: Γνωστικό υλικό	13
Γ' ΜΕΡΟΣ: Άνα – γνωστικό υλικό	31
Δ' ΜΕΡΟΣ: Θέματα εκθέσεων	38
Ε' ΜΕΡΟΣ: Κρήσια αξιολόγησης	57
ΣΤ' ΜΕΡΟΣ: Απαντήσεις λεξιλογικών ασκήσεων – κριτηρίων αξιολόγησης	67
Βιβλιογραφία	79

Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό περιλαμβάνει το 4^ο τμήμα της 1^{ης} ενότητας

- Κριτήρια αξιολόγησης - παρατηρήσεις σελ. 1 – 8
- Βιβλιογραφία σελ 9